

Hildur Kaaber Ahrenkildes prædiken juleaften

Taler

Hildur Kaaber Ahrenkilde
Præst

Dato

24. december 2025

Sted

Vestervang Kirke, Viborg

Omstændigheder**Prædikentekst**

Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-14 (Juleevangeliet)

Salmer

Det kimer nu til julefest
Nåde være med jer og fred fra Gud vor Far og Herren Jesus Kristus
Julen har bragt velsignet bud
Et barn er født i Betlehem
Glade jul, dejlige jul

1 Ét af mine litterære forbilleder, handicapforkæmper født med cerebral parese
også kaldet spasticitet, Caspar Eric, har i 2025 udgivet en digtsamling ved navn
”Crip”. Jeg vil starte min prædiken denne juleaften med at læse et af hans digte,
der er placeret under afsnittet ”Vågn op”, højt:

5

”da jeg var 28 år
boede jeg i et kollektiv
og fik et angstanfald
midt om natten.

10 jeg gik ud i vaskerummet
så ingen kunne høre mig
og ringede til min mor:
hamrende hjerte.

to af dem, jeg boede med

15 læste til læge
men vi har lært
at angsten

hører til i mørket.

klokken var fire om natten.

20 min mor tog telefonen
efter to ring.

jeg sagde: jeg tror, du bliver nødt til
at komme og hente mig.

25 nede i den røde fiat
spurgte hun
om vi skulle køre på Bispebjerg.
men jeg endte med
at sove på hendes sofa.
30 om morgenen sagde hun:
er du sikker på
at det er særligt sundt for dig
at skrive digte?
og jeg svarede
35 at jeg ikke skriver
for at få det bedre.
jeg skriver for at bære
mit handicap på en ny måde.
som et løfte
40 en uddrivelse
en cripsommerfuglevinge
der tvinger sig vej ud
gennem min skæve ryg.
vi skal ridse i det normale.
45 fordi alle fortjener det."

"vi skal ridse i det normale. fordi alle fortjener det."

50

– sådan slutter Caspar Eric sit kraftfulde digt, der blandt andet drejer sig om menneskesyn og om, hvor svært det forekommer mange af os mennesker at omgås det, vi ikke betegner som normalt.

55 I dag hører vi også en fortælling fra Bibelen om at ridse i det normale, fordi vi alle fortjener det. Gud lader nemlig sin søn, Jesus Kristus, føde et ganske særligt sted. Og det er ikke et tilfældigt sted, selvom det virker sådan, da Josef fortvivlet løber rundt for at høre, om herberget har ledige værelser. Nej, Gud har udvalgt den beskidte og kolde kostald og sørget for at placere en krybbe med dyrenes hø,
60 så den nyfødte Jesus har en seng, han kan ligge i.

For mig at se tjener kostalden som et symbol på alt det lort, rod, skidt og møg, vi

mennesker render rundt med både psykisk og fysisk. Gud lader sig således føde
65 ind i alt det, som vi umiddelbart tænker ikke er normalt, og derfor gerne vil
flygte fra, men som Gud alligevel insisterer på at ville møde os i, eftersom han
elsker alle sider af menneskelivet. Gud ridser således i det normale, fordi vi
fortjener det. Vi fortjener at blive mindet om, at Gud elsker det, som er svært og
ødelagt, lige så meget som han elsker alt det glædelige. Han hverken fordømmer
70 eller udskammer nogle af livets sider – han kobler tværtimod livets
glædestrålende og vanskelige sider sammen ved at skabe lykke, håb og kærlighed
i den beskidte og kolde kostald, der allernådigst var ledig til Marias fødsel. På
den måde udvider Gud vores normalitetsbegreb, så vi får nemmere ved at møde
dét, vi synes er svært – hvad enten det findes i vores medmennesker eller i os
75 selv.

Glædelig jul!

80 For det siger vi *lov og tak og evig ære, være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd,*
du som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i
al evighed. Amen!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

85

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Anden tekstrække, Juleaften, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

90

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hildur-kaaber-ahrenkildes-praediken-juleaften>

95

100